

Etusivu>Kanteen nostaminen>Missä ja miten?>Minkä valtion lainsäädäntöä sovelletaan?

Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla.

Swipe to change

tšekki

Minkä valtion lainsäädäntöä sovelletaan?

Tšekki

1 Voimassa olevien lainvalintasääntöjen lähteet

1.1 Kansalliset säännöt

Keskeinen lainvalintasääntöjä koskeva kansallinen säädös on kansainvälisestä yksityisoikeudesta annettu laki nro 91/2012.

1.2 Voimassa olevat monenväliset sopimukset

Sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia keskeisiä monenvälisiä kansainvälisiä sopimuksia:

Varsovan yleissopimus eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtäläistytymisestä, Varsova 1929

Yleissopimus tavarankansainvälisessä tielukuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta (CMR), 1956

Guadalajaran yleissopimus eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta, jonka suorittaa toinen kuin sopimuksen tehnyt rahdinkuljettaja, koskevien sääntöjen yhtenäistämistä, 1961

Wienin yleissopimus korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla, 1963

Haagin yleissopimus tieliikenneonnettomuuksissa sovellettavasta laista, 1971

Yleissopimus matkustajien ja matkatavaran kansainvälisessä tielukuljetuksessa käytettävästä sopimuksesta (CMR), 1973

Yleissopimus kansainvälisen tavarakaupan määräaikaisesta rajoittamisesta, 1974

YK:n yleissopimus tavarankuljetuksesta, 1978

Rooman yleissopimus sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista, 1980

Yleissopimus kansainvälistä tavarankaupaa koskevista sopimuksista, Wien 1980

Kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskeva yleissopimus (COTIF), 1980

Yleissopimus toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa, Haag 1996

Yleissopimus eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä, Montreal 1999

Haagin yleissopimus aikuisten kansainvälisestä suojelusta, 2000

Haagin pöytäkirja elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista, 2007 (koko EU osapuolena)

1.3 Pääasialliset voimassa olevat kahdenväliset sopimukset

Tärkeimmät sovellettavaa lainsäädäntöä koskevat kahdenväliset kansainväliset sopimukset:

Tšekkoslovakian tasavallan ja Albanian kansantasavallan sopimus oikeusavusta siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1959

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan sopimus oikeussuhteiden määrittelystä siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1964 (koskee kaikkia entisen Jugoslavian seuraajavaltioita)

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Bulgarian kansantasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteiden määrittelystä siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1976

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Mongolian kansantasavallan sopimus oikeusavun antamisesta ja oikeussuhteista siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1976

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Kuuban tasavallan sopimus keskinäisestä oikeusavusta siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1980

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1982 (koskee Venäjän federaatiota ja monia muita entisen Neuvostoliiton seuraajavaltioita)

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Vietnamin sosialistisen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1982

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Puolan kansantasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteiden määrittelystä siviili-, perhe-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1987

Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Unkarin kansantasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteiden määrittelystä siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 1989

Tšekin tasavallan ja Romanian sopimus oikeusavusta siviilioikeudellisissa asioissa, 1994

Tšekin tasavallan ja Ukrainan sopimus oikeusavusta siviilioikeudellisissa asioissa, 2001

Tšekin tasavallan ja Uzbekistanin tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 2002

2 Lainvalintasääntöjen soveltaminen

2.1 Tuomarin velvollisuus soveltaa lainvalintasääntöjä omasta aloitteestaan

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 23 §:ää.

Tuomioistuin soveltaa ulkomaista lainsäädäntöä omasta aloitteestaan. Lakia sovelletaan samalla tavalla kuin siinä maassa, jossa se on voimassa.

Sovellettavan lain säännökset ovat samoja, joita sovellettaisiin asiaa koskevassa päätöksessä siinä maassa, jossa laki on voimassa, riippumatta niiden luokittelusta järjestelmässä tai julkisoikeudellisesta asemasta, edellyttäen, että ne eivät ole ristiriidassa sovellettavan Tšekin lainsäädännön säännösten kanssa.

Tuomioistuin määrittää omasta aloitteestaan ulkomaisen lain osan, jota sovelletaan. Tuomioistuin tai viranomainen, joka päättää kyseisen lain alaisista asioista, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisen lain määrittämiseksi.

2.2 Renvoi

Tähän asiaan sovelletaan yleisesti kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 21 §:ää.

Takaisin- ja edelleenviittaus hyväksytään, lukuun ottamatta sopimukseen ja työläinsäädäntöön perustuvia suhteita. Kun osapuolet ovat valinneet sovellettavan lainsäädännön, lainvalintasäännökset voidaan ottaa huomioon vain, jos tämä johtuu osapuolten välisestä sopimuksesta.

2.3 Liittymän muuttuminen

Yleensä tiettyä perustetta arvioidaan vain, kun arvioitavana on oikeudellisesti merkittävä tosiseikka. Tietyillä lainvalintasäännöillä voidaan tietenkin ratkaista ongelma tietyissä tilanteissa – ks. esimerkiksi esineoikeuksia koskevat säännöt kohdassa 3.8.

2.4 Poikkeukset normaaliin lainvalintasääntöjen soveltamiseen

Tähän asiaan sovelletaan yleisesti kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 24 §:ää.

Lakia, jota pitäisi soveltaa kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain mukaan, ei tarvitse soveltaa täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa se olisi kohtuutonta ja osapuolten suhteen järkevän ja oikeudenmukaisen selvittämisen vastaista, kun otetaan asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet ja erityisesti osapuolten perustellut odotukset, jotka koskevat toisen lain soveltamista. Näissä olosuhteissa sovelletaan suhteen selvittämisen kannalta suotuisaa lakia, mikäli se ei vaikuta muiden henkilöiden oikeuksiin.

2.5 Vieraan valtion lain sisällön selvittäminen

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 23 §:ää.

Tuomioistuin määrittää omasta aloitteestaan ulkomaisen lain osan, jota sovelletaan. Tuomioistuin tai viranomainen, joka päättää kyseisen lain alaisista asioista, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisen lain määrittämiseksi.

Jos tuomioistuin tai viranomainen, joka päättää kyseisen lain alaisista asioista, ei tunne ulkomaisen lain sisältöä, se voi pyytää oikeusministeriön lausuntoa sisällön määrittämiseksi.

Jos ulkomaista lakia ei voida määrittää kohtuullisen ajan kuluessa tai jos määrittystä ei voida tehdä, sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä.

3 Lainvalintasäännöt

3.1 Sopimusvelvoitteet ja oikeustoimet

Sopimusvelvoitteisiin sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 87 ja 89 §:ää. Tämä rajoittuu sellaisiin sopimusvelvoitteisiin tai niiden näkökohtiin, jotka eivät kuulu EU:n lainsäädännön tai kansainvälisten sopimusten piiriin, paitsi jos niihin voidaan soveltaa kyseistä lakia kyseisen lainsäädännön tai sopimusten nojalla. Siksi se on luonteeltaan toissijainen säännös.

Sopimukseen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, johon sopimus liittyy läheisimmin, paitsi jos osapuolet ovat valinneet sovellettavan lain. Lainvalinta on tehtävä selkeästi, tai sen on oltava yksiselitteisesti johdettavissa sopimuksen säännöksistä tai asian olosuhteista.

Vakuutus sopimukseen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa vakuutuksenottajan vakituinen asuinpaikka sijaitsee. Osapuolet voivat valita vakuutus sopimuksen osalta sovellettavan lain.

Kun kyseessä ovat Rooma I asetuksen alaiset vakuutus sopimukset, laissa käytetään mahdollisuutta, joka jäsenvaltioilla on kyseisen asetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla ja jonka mukaan osapuolet voivat valita minkä tahansa sovellettavan lain asetuksen sallimassa laajuudessa.

Yksipuolisista oikeustoimista syntyneisiin oikeussuhteisiin sovelletaan lain 90 pykälän nojalla sen valtion lainsäädäntöä, jossa yksipuolisen oikeustoimen toteuttavalla osapuolella on vakituinen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka oikeustoimen toteuttamisajankohtana, paitsi jos sovellettavaksi on valittu jokin toinen laki.

3.2 Sopimukseen perustumattomat velvoitteet

Kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 101 §:ssä säädetään pääasiassa Rooma II asetuksen osalta lainvalintasäännöstä, jota sovelletaan vain yksityis- tai henkilöoikeuksien loukkauksesta, kuten kunnianloukkauksesta, johtuvien sopimukseen perustumattomien velvoitteiden osalta. Näihin velvoitteisiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa loukkaus tapahtui. Vahingonkärsijä voi kuitenkin valita sovellettavaksi sellaisen valtion lain, jossa a) vahingonkärsijällä on vakituinen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka, b) loukkaukseen syyllistyneellä on vakituinen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka tai c) loukkauksella oli seuraus, edellyttäen, että loukkaukseen syyllistynyt on voinut ennakoita sen.

3.3 Henkilöoikeudellinen asema ja sen vaikutus henkilötietoihin (nimi, asuin- ja kotipaikka, oikeuskelpoisuus)

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 29 §:ää.

Ellei laissa muuta säädetä, oikeushenkilöllisyyteen ja oikeuskelpoisuuteen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa henkilöllä on vakituinen asuinpaikka.

Ellei laissa muuta säädetä, riittää, että oikeustoimen toteuttavalla luonnollisella henkilöllä on kyseistä toimea koskeva oikeuskelpoisuus sen lain nojalla, jota sovelletaan siinä paikassa, jossa luonnollinen henkilö toteuttaa kyseisen oikeustoimen.

Luonnollisten henkilöiden nimiä koskevaan toimenpiteeseen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalainen henkilö on. Henkilö voi kuitenkin valita sovellettavaksi sen valtion lainsäädännön, jossa hänen vakituinen asuinpaikkansa on.

3.4 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen, mukaan lukien adoptio

3.4.1 Vanhempi-lapsi-suhteen vahvistaminen

Lapsen ja vanhemman välisen oikeussuhteen vahvistamiseen ja kiistämiseen sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 54 §:ää. Siihen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisuuden lapsi on saanut syntyessään; jos taas lapsi saa syntyessään useamman kuin yhden kansalaisuuden, sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä. Sen valtion lainsäädäntöä, jossa lapsen äidin vakituinen asuinpaikka oli lapsen syntyessä, sovelletaan, jos se on lapsen edun mukaista. Lapsen ja vanhemman välisen oikeussuhteen vahvistamiseen ja kiistämiseen sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä, jos lapsen vakituinen asuinpaikka on Tšekin tasavallassa ja Tšekin lainsäädännön soveltaminen on lapsen edun mukaista. Lapsen ja vanhemman välinen oikeussuhde voidaan vahvistaa sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa ilmoitus lapsen ja vanhemman välisestä oikeussuhteesta tehdään. Mikäli lapsen ja vanhemman välinen oikeussuhde kiistetään toisessa valtiossa oikeudellisessa tai tuomioistuinten ulkopuolisessa menettelyssä kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti ja lapsen ja vanhemman välinen oikeussuhde vahvistetaan toiselle henkilölle, tämä riittää lapsen ja vanhemman välisen oikeussuhteen vahvistamiseksi kyseiselle henkilölle.

Elatusapuasioissa vanhempien ja lasten oikeussuhteeseen sovellettava laki määritetään elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyn Haagin pöytäkirjan (2007) mukaisesti. Muissa tapauksissa, joihin liittyy vanhempien oikeuksia ja velvollisuuksia ja lapsen henkilön tai omaisuuden suojelemiseen tähtäviä toimenpiteitä, sovellettava laki määritetään toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa tehdyn Haagin yleissopimuksen (1996) mukaisesti.

3.4.2 Adoptio

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 61 ja 62 §:ää.

Adoptiossa on täytettävä sekä adoptiolapsen että adoptiovanhemman kansalaisuusvaltion lainsäädännössä määritetyt ehdot. Jos adoptiovanhemmilla on eri kansalaisuus, molempien vanhempien kansalaisuuksien määrittämien oikeusjärjestelmien ehdot on täytettävä, kuten myös adoptiolapsen kansalaisuusvaltion lainsäädännön ehdot. Jos näiden sääntöjen mukaan on tarpeen soveltaa toisen maan lainsäädäntöä, joka ei salli adoptiota tai sallii sen vain erittäin rajoitetuissa olosuhteissa, sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä, mikäli adoptiovanhemman tai ainakin toisen adoptiovanhemman tai adoptiolapsen vakituinen asuinpaikka on Tšekin tasavallassa.

Adoption oikeusvaikutuksiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia kaikki osapuolet ovat adoptiohetkellä, tai jos he eivät ole kaikki saman valtion kansalaisia, sen valtion lainsäädäntöä, jossa kaikkien osapuolten vakituinen asuinpaikka on adoptiohetkellä, tai jos heidän vakituinen asuinpaikkansa ei ole samassa valtiossa, sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalainen adoptiolapsi on.

Adoptiovanhemman ja adoptiolapsen väliseen oikeussuhteeseen tai adoptiovanhempien oikeuksiin ja velvoitteisiin, lastenkasvatukseen ja elatusapuun sovelletaan kohdassa 3.4.1 lueteltuja lapsen ja vanhemman välistä oikeussuhdetta koskevia kansainvälisiä sopimuksia.

3.5 Avioliitto, avoliitto, muu parisuhde, avioero, asumusero, elatusvelvollisuus

3.5.1 Avioliitto

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 48 ja 49 §:ää.

Henkilön avioliittokelpoisuuteen ja avioliiton pätevyttä koskeviin ehtoihin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalainen henkilö on.

Avioliiton muotoon sovelletaan sen paikan lainsäädäntöä, jossa avioliitto solmitaan.

Toisessa maassa sijaitsevassa Tšekin tasavallan suurlähetystössä solmittuun avioliittoon sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä.

Aviopuolisoiden välisiin henkilökohtaisiin suhteisiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia molemmat henkilöt ovat. Jos he ovat eri valtioiden kansalaisia, sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa molemmilla aviopuolisilla on vakituinen asuinpaikka, tai Tšekin lainsäädäntöä, jos molempien vakituinen asuinpaikka ei ole samassa valtiossa.

3.5.2 Avoliitto ja muu parisuhde

Kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 67 §:ää sovelletaan lainvalinnassa, joka koskee rekisteröityjä parisuhteita ja vastaavia parisuhteita ja niiden oikeusvaikutuksia, niiden solmimiskelpoisuutta, niiden solmimista tai purkamista, mitätöimistä ja pätemättömäksi julistamista koskevia menettelyjä sekä kumppaneiden välisten henkilökohtaisten ja omaisuutta koskevien asioiden sopimista.

Kaikkiin näihin asioihin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa rekisteröity parisuhde tai vastaava parisuhde solmitaan tai on solmittu.

Tšekin lainsäädännössä ei ole avoliittoa koskevia lainvalintasääntöjä.

3.5.3 Avio- ja asumusero

Kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 50 §:ää sovelletaan lainvalinnassa, joka koskee avioeroa ja avioliiton mitätöimistä tai avioliiton pätevyyden määrittelyä. Tšekin tasavalta ei osallistu tiiviimmän yhteistyön toteuttamiseen avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla, ja siksi neuvoston asetus (EU) N:o 1259/2010 ei koske sitä.

Avioeroon sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jota sovellettiin aviopuolisoiden välisiin henkilökohtaisiin suhteisiin silloin kun avioero pantiin vireille.

(Aviopuolisoiden välisiin henkilökohtaisiin suhteisiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat. Jos he ovat eri valtioiden kansalaisia, sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa molemmilla aviopuolisilla on vakituinen asuinpaikka, tai Tšekin lainsäädäntöä, jos molempien vakituinen asuinpaikka ei ole samassa valtiossa.) Jos tämän lainvalintasäännön nojalla on tarpeen soveltaa toisen maan lainsäädäntöä, joka ei salli avioeroa tai sallii sen vain täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa, sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä, mikäli ainakin toinen aviopuolisista on Tšekin tasavallan kansalainen tai ainakin toisen aviopuolison vakituinen asuinpaikka on Tšekin tasavallassa.

Avioliiton mitätöinnissä tai avioliiton pätevyyden määrittelyssä avioliittokelpoisuutta ja avioliiton solmimistapaa arvioidaan niiden lakien mukaisesti, joita näihin seikkoihin sovellettiin avioliiton solmimishetkellä.

Tšekin lainsäädännössä ei ole asumuseroa koskevaa lainvalintasääntöä.

3.5.4 Elatusvelvollisuus

Aviopuolisoiden ja entisten aviopuolisoiden väliseen elatusvelvollisuuteen sovelletaan elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyn Haagin pöytäkirjan (2007) mukaisesti määritettyä lainsäädäntöä.

3.6 Avio-oikeuden alainen omaisuus

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 49 §:ää.

Aviopuolisoiden varallisuussuhteisiin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa molempien aviopuolisoiden vakituinen asuinpaikka on; mikäli molempien aviopuolisoiden vakituinen asuinpaikka ei ole samassa valtiossa, sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia molemmat aviopuolisot ovat; ja mikäli aviopuolisot eivät ole saman valtion kansalaisia, sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä.

Aviovarallisuussuhteita koskeviin sopimuksiin sovelletaan lakia, jota aviovarallisuussuhteisiin sovellettiin sopimuksen tekohetkellä. Muussa tapauksessa aviopuolisot voivat myös sopia, että aviovarallisuussuhteita koskevien sopimusten osalta heidän aviovarallisuussuhteisiinsa sovelletaan joko sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalainen toinen aviopuolisista on, tai sen valtion lainsäädäntöä, jossa toisen aviopuolison vakituinen asuinpaikka on, tai sen valtion lainsäädäntöä, jossa kyseessä oleva kiinteä omaisuus sijaitsee, tai Tšekin lainsäädäntöä. Sopimuksesta on laadittava notaarin vahvistama asia tai muu vastaava asiakirja, jolla sopimus tehdään toisessa maassa.

3.7 Testamentit ja perinnöt

Niiden henkilöiden perimyksen, jotka ovat kuolleet 17. elokuuta 2015 tai sen jälkeen, sovelletaan **asetuksen (EU) N:o 650/2012** mukaisesti määräytyvää lakia.

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 76 ja 77 §:ää. Tätä sääntöä sovelletaan sellaisten henkilöiden perimyksen, jotka ovat kuolleet 16. elokuuta 2015 tai sitä ennen (paitsi jos sovellettava laki määräytyy eri tavalla kahdenvälisen kansainvälisen sopimuksen mukaan).

Perimystä koskevaan oikeudelliseen järjestelmään sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa perinnönjättäjän vakituinen asuinpaikka oli kuolinhetkellä.

Jos perinnönjättäjällä oli Tšekin tasavallan kansalaisuus ja vähintään yhden perillisen vakituinen asuinpaikka on Tšekin tasavallassa, sovelletaan Tšekin lainsäädäntöä.

Testamentin tekemistä tai mitätöimistä koskevaan kelpoisuuteen sekä testamentin puutteiden vaikutuksiin ja niiden ilmenemismuotoihin sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalainen perinnönjättäjä on testamentin laatimishetkellä tai jossa perinnönjättäjän vakituinen asuinpaikka on. Sovellettava lainsäädäntö määräytyy samalla tavalla muunlaisten testamenttilahjoitusten tekemistä tai mitätöimistä koskevan kelpoisuuden osalta ja sen määrittämisessä, minkälaiset muut testamenttilahjoitukset ovat sallittuja.

Testamentti on muodollisesti pätevä, jos sen muoto on sen valtion lainsäädännön mukainen, a) jonka kansalainen perinnönjättäjä oli testamentin laatimishetkellä tai kuollessaan, b) jonka alueella testamentti tehtiin, c) jossa perinnönjättäjän vakituinen asuinpaikka oli testamentin laatimishetkellä tai hänen kuollessaan, d) jota sovelletaan perimystä koskevaan oikeudelliseen järjestelmään tai jota sovellettiin siihen testamentin laatimishetkellä, tai e) jossa sijaitsee asiaan liittyvää kiinteää omaisuutta. Nämä säännöt koskevat myös testamentin mitätöimisen muotoa. Näitä sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin myös perintösopimusten ja muiden testamenttilahjoitusten muotoon, mikäli perinnönjättäjä on perintösopimuksen osapuoli. Tämä koskee myös perintösopimuksen ja muiden testamenttilahjoitusten mitätöinnin muotoa.

Perinnönjättäjä voi määrätä testamentissa, että muutoin sovellettavan lainsäädännön sijaan perimystä koskevaan oikeudelliseen järjestelmään sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa perinnönjättäjän vakituinen asuinpaikka on tai jonka kansalainen hän on testamentin laatimishetkellä, myös kiinteän testamenttilahjoituksen osalta. Perintösopimuksen osapuolet voivat valita perimystä koskevan oikeudellisen järjestelmän näistä oikeudellisista järjestelmistä, mikäli perinnönjättäjä on yksi perintösopimuksen osapuolista. Tämä koskee soveltuvin osin myös muita testamenttilahjoituksia.

Perimystä koskevassa asetuksessa säädetään, että jos sen perintöä koskevan lain mukaan, jota asetuksen mukaan on sovellettava, millään omaisuuserällä ei ole perillistä tai testamenttilahjoituksella testamentinsaajaa, tai ei ole yhtään luonnollista henkilöä, joka olisi perillinen, tällä tavalla määritetyn lain soveltaminen ei sulje pois jäsenvaltion tai tietyn jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimittämän yhteisön oikeutta ottaa omistukseensa sen alueella sijaitsevia

perinnöksi jätettyjä omaisuuseriä, joista velkojilla on oikeus erääntyneiden velkojen maksuun jäljellä olevista varoista. Tšekin lainsäädännössä tähän asiaan sovelletaan siviililain 1634 §:ää. Sen mukaan tilanteessa, jossa lakimääräistä perillistä ei ole, perintö siirtyy valtiolle, ja valtion katsotaan olevan lakimääräinen perillinen. Valtiolla on sama asema muihin osapuoliin nähden kuin perillisellä, jonka velkavastuu rajoittuu jäämistöomaisuuden arvoon. Kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 78 §:n mukaan perinnönjättäjän Tšekin tasavallassa sijaitseva omaisuus ja oikeudet siirtyvät Tšekin tasavallalle, jos perillistä ei ole, ja Tšekin tasavallan tuomioistuimet tekevät näitä asioita koskevat päätökset. Valtiota tai muuta alueellista yksikköä tai olemassa olevaa toimielintä ei katsota perilliseksi tällaisissa tapauksissa, ellei niitä ole määritetty perilliseksi testamentissa.

3.8 Kiinteä omaisuus

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 69–79 §:ää.

Yleissääntö on, että kiinteää omaisuutta tai aineellista irtainta omaisuutta koskeviin esineoikeuksiin sovelletaan sen paikan lainsäädäntöä, jossa omaisuus sijaitsee. Tämän lainsäädännön mukaan määritetään myös, onko omaisuus irtainta vai kiinteää. Laissa säädetään kuitenkin erityisistä lainvalintasäännöistä tietyille omaisuuserille ja tietyille esineoikeuksien näkökohdille (ks. seuraavassa):

Julkiseen rekisteriin merkityt laivoja ja ilma-aluksia koskevat esineoikeudet, joiden syntymiseen ja päättymiseen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa rekisteriä pidetään.

Aineellista irtainta omaisuutta koskevien esineoikeuksien syntymiseen ja päättymiseen sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa omaisuus sijaitsee sellaisen tapahtuman tapahtumahetkellä, joka johti kyseisen oikeuden syntymiseen tai päättymiseen.

Sopimuksen perusteella siirrettävän aineellisen irtaimen omaisuuden omistusoikeuden syntymiseen ja päättymiseen sovelletaan lainsäädäntöä, jota sovelletaan omistusoikeuden syntymisen ja päättymisen perusteena olevaan sopimukseen.

Jos oikeudellinen menettely, jota on määrä käyttää aineellista irtainta omaisuutta koskevien esineoikeuksien syntymisen ja päättymisen perusteena, tehdään omaisuuden kuljetuksen aloittamisen jälkeen ja kuljetuksen ajaksi, oikeuksien syntymiseen ja päättymiseen sovelletaan sen paikan lainsäädäntöä, josta omaisuus lähetettiin. Jos kyseisen omaisuuden esineoikeuksien syntyminen ja päättymisen perustuu sellaisen todistuksen käsittelyyn, joka on esitettävä omaisuuden luovuttamista ja käsittelyä varten, sovelletaan sen paikan lainsäädäntöä, jossa todistus sijaitsee käsittelyhetkellä.

Julkisten rekisterien ja vastaavien luetteloiden merkintöjä koskevia säännöksiä, jotka ovat voimassa siinä paikassa, jossa kiinteä tai irtain omaisuus sijaitsee, sovelletaan myös silloin, kun rekisteröidyn oikeuden syntymistä, päättymistä, rajoittamista tai siirtoa koskevaa oikeudellista perustetta arvioidaan toisessa oikeusjärjestelmässä.

Nautintaan perustuvaan saantoon sovelletaan siinä paikassa voimassa olevaa lainsäädäntöä, jossa omaisuus sijaitsee nautinta-ajan alussa. Haltija voi kuitenkin vedota sen valtion lainsäädäntöön, jossa nautintaan perustuva saanto tapahtuu, mikäli kaikki kyseisen valtion lainsäädännön mukaiset tällaista saantoa koskevat ehdot täyttyvät siitä hetkestä lukien, kun omaisuus on saapunut kyseiseen valtioon.

3.9 Maksukyvyttömyys

Tähän asiaan sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 111 §:ää. Maksukyvyttömyyttä koskevan asetuksen lainvalintasääntöjä sovelletaan soveltuvin osin, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

Päivitetty viimeksi: 06/03/2019

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Näiden sivujen kansallisesta sisällöstä vastaavat jäsenvaltiot päivittävät parhailaan sivuja Britannian EU-erosta johtuvien muutosten vuoksi. Kaikki sivut eivät välttämättä ole vielä ajan tasalla, mutta tiedot korjataan aikanaan.